

Adu-ți aminte de ziua de odihnă ca s-o sfințești

Desigur, fiecare zi din viața noastră o trăim pentru că Dumnezeu vrea, iar noi trebuie să ne încredințăm Lui.

Ziua de odihnă, Dumnezeu a binecuvântat-o și a sfințit-o (*Geneza 2:3, Exod 20:11*) și suntem datorii să o închinăm Lui, să avem o legătură mai apropiată, să dăm dovadă că ne punem încrederea și ne găsim plăcerea în Domnul și nu în lume sau în plăcerile trecătoare și păcătoase.

Noi aparținem lui Cristos și trebuie să avem o părtășie sfântă cu El și cu întreaga biserică, aducându-ne aminte că a murit și a înviat ca noi să fim mântuiți de păcat și osândă: *„Prin această „voie” am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos o dată pentru totdeauna.”* (*Evrei 10:10*)

Cu cât ne apropiem mai mult de Dumnezeu prin Isus Cristos, găsim mai multă milă, har, ajutor, sfințire, credință:

Opusul iubirii și acceptării este respingerea – ceva ce cu toții am simțit într-un moment sau altul al vieții noastre. Cred că toți – sau mai bine zis aproape toți – cândva, în viața noastră am simțit jenă, umilință, vină, dezaprobarea cuiva sau legat de ceva ce am zis sau am făcut.

Cu toții putem ajunge să simțim respingerea. Respingerea se află la rădăcina răului și scoate la suprafață tot ce este mai rău în oameni. Dragostea și acceptarea scoate ce e mai bun din om și acest lucru se întâmplă doar stând lângă cuvânt și iubind pe Dumnezeu.

Factul că noi, copiii Domnului, știm că El ne iubește și ne acceptă fără respingere ne schimbă viața și ne dă siguranță în

Exod 20:8

Evrei 10:21-22

„... și fiindcă avem un Mare Preot pus peste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu o inimă curată, cu credință deplină, cu inimile stropite și curățite de un cuget rău și cu trupul spălat cu o apă curată”

încurajându-ne și rugându-ne unii pentru alții, dând dovadă de unitate și dragoste frățească.

Punând de o parte o zi din șapte ca sfântă, și noi suntem puși de o parte de Dumnezeu pentru a trăi o viață de sfințire în mijocul unei lumi păcătoase și corupte (*Tit 2:14*)

Doamne, ajută-ne la aceasta!

Veronica Seraz

iubire. El spune: *„Te aleg și nu te lepăd”*. (*Isaia 41:9*) și *„Te iubesc cu o iubire veșnică”*. (*Ieremia 31:3*)

Și mai mult decât atât și decât orice lucru mareț sau important din viața noastră, mai mult decât orice respingere de orice fel sau din partea oricui este faptul că Biblia ne asigură că: *„nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nicio altă făptură nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Cristos, Domnul nostru”*. (*Romani 8:38-39*)

Îți mulțumim, Doamne, că Tu ne accepți și ne iubești cu o iubire veșnică.

Zâna Mețac

An XI, nr. 481 din 14 februarie 2010

ADEVĂRATA COMPASIUNE

pastor Daniel Chereji

„Dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de hrana de toate zilele, și unul dintre voi le zice: «Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!» fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi?» (*Iacov 2:15-16*)

In general oamenii se consideră sensibili și atenți la nevoile celor din jurul lor, deși adeseori această impresie este exagerată și trăită mai degrabă sub aspect sentimental decât sub aspectul practic.

Asta înseamnă că noi confundăm ușor sentimentele de milă exprimate cu nonșalanță și generozitate, cu acțiunile concrete care se manifestă mult mai rar și sporadic decât am crede.

Unui creștin nu i se potrivește deloc imaginea celui care stă și plânge pe margine, frământându-și mâinile cu dispera-

re și tânguindu-se tuturor că lui îi pasă de cei care trec prin nevoi. Mai degrabă creștinul își dovedește compasiunea acționând în mod practic atunci când se confruntă cu lipsurile celor de lângă el.

Noi trebuie să fim foarte atenți la felul în care folosim rugăciunea, mila și compasiunea.

Când Domnul Isus a văzut suferința, durerea și nevoile celor din jurul Lui, nu s-a mulțumit să-i

Continuare pag. 2

privească cu compătimire pe acei oameni ci S-a grăbit să le ofere ajutor. Chiar și rugăciunea este potrivită la vremea ei dar nu trebuie folosită niciodată ca și pe o scuză comodă în spatele căreia să ne ascundem lipsa de inițiativă.

Compașiunea și mila adevărată fac mult mai mult decât să se roage și să privească: acționează la timp, eficient și concret.

Tocmai de aceea atunci când ne rugăm pentru nevoile altora, acele rugăciuni devin eficiente când ne deschidem inimile dar și buzunarele.

Dacă doar ne-am rugat dar n-am acționat, înseamnă că am lăsat acele rugăciuni fără picioare.

Pentru că atunci când îi cerem Domnului să facă ceva pentru cei cu nevoi, trebuie să ne aducem aminte că El deja a făcut foarte mult în momentul în care ne-a creat pe noi și așteaptă să fim instrumentele Sale în folosul altora.

Dumnezeu nu va împlini rugăciunile noastre indiferent cât de fierbinți ar fi acestea, dacă știe că noi avem resursele care pot satisface acele cereri.

În mod evident că rugăciunea exprimă starea unui om care depinde de Dumnezeu, dar sunt momente în care este mult mai potrivit ca în loc să spunem: haideți să ne rugăm, este mai binevenit să le spunem oamenilor: haideți să acționăm!

Abia în astfel de circumstanțe dovedim că am înțeles esența compasiunii iar rugăciunile noastre au căpătat picioare.

BUN VENIT!

Salutăm cu toată dragostea și prețuirea CORUL CĂMINULUI FELIX din ORADEA, care în această dimineață aduce glorie lui Dumnezeu împreună cu Biserica „Biruința”.

Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”

“Suferi de pe urma nedreptății unui om rău? Iartă-l, ca să nu fiți astfel doi oameni răi!”

Așa ne îndeamnă Augustin, anul din gânditorii creștini. Iertarea face bine tuturor, atât celui nedreptățit cât și celui care a comis o nedreptate... Când ierți te eliberezi de resentimente, dai drumul trecutului și privești cu încredere spre viitor. Urând pe cei ce ne-au greșit le dăm putere asupra noastră, asupra fericii noastre, asupra somnului nostru, inclusiv asupra sângelui nostru. Potrivit unor studii, caracteristica principală a persoanelor care suferă de hipertensiune arterială este resentimentul, iar când resentimentul este cronic tulburările cardiace pot să apară. În concluzie, când Domnul Isus ne-a spus să ne iertăm aproapele „până la șaptezeci de ori câte șapte” (Matei 18:22) nu a făcut-o doar pentru a trasa niște norme de conduită morală sau doar pentru liniștea noastră sufletească, ci El a făcut-o și pentru sănătatea noastră fizică și psihică.

Anca Sabău

ANUNȚURI

Marți - ora 18 Studiu cu familiile
Miercuri - ora 18 Repetiție de cor
Joi - ora 18 Serviciu de închinare
Vineri - ora 17 Clubul Awana
Sâmbătă - ora 18 Întâlnirea de tineret
Duminică - ora 9,30 Pregătire pentru botez
Duminică - ora 10 și 17 Servicii de închinare
Duminică, 21 februarie, Adunarea Generală a Bisericii.

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro
E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

„Luați seama bine... pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune...”

Evrei 12:15

Lipsa de iubire frățească este o spărtură pe unde diavolul introduce ură, invidie și amărăciune. Dacă aduni amărăciune în inima ta, nu cealaltă persoană se va schimba, ci tu, și nu te vei schimba în bine. Cea mai grea povară pe care o vei purta este ura. Te va face acru și nefericit deoarece singura ta dorință va fi să-i vezi pedepsiți pe cei vinovați, mai ales când tu sau cineva drag ție este victima. Satan intervine și te convinge că este bine să aduni resentimente. La urma urmelor doar „te protejezi” de durere, nu? Când ți se întâmplă astfel, începi să faci săpături, să-ți justifici poziția și să te simți în largul tău adunând resentimente. Aceasta până vei fi distrus de ele!

În loc să faci asta, ascultă mai bine ce spune apostolul Pavel:

„... orice mânie să piară din mijlocul vostru... iertați-vă unii pe alții cum v-a iertat și Dumnezeu în Cristos”.

(Efeseni 4:31-32).

Iartă înainte ca problema să ți se cuibărească în inimă și să înceapă să-ți declanșeze amintirile. Repetând vechile suferințe, ele devin mai adânci până când prind rădăcini și rezistă oricărei încercări de a le smulge afară. Nu există niciun sentiment atât de adânc înrădăcinat ca harul lui Dumnezeu să nu-l poată scoate afară. Condiția este ca tu să-L lași să o facă și mereu să-ți repeți:

„Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire”.

(1 Tesaloniceni 4:7)

Carmen Cîrțiu

